

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 0 2 1 4 0 - 0 / 2020
Érkezett:	2020 DEC 29.
Példány:	1
Melléklet:	6 db
Kezelőiroda:	<i>lu</i>

Fővárosi Törvényszék

útján

Alkotmánybíróság

1535 Budapest, Pf. 773.

részére

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 9.	
FOLAJTROMSZÁM	
UTÓIRATON	
Készült:	2020 -12- 0 1
PÉLDÁNY:	1 IV. + B
MELLÉKLET	4 KÖZTÜK -
FOLAJTROMSZÁM	22942/17
UTÓIRATON	

személyiségi jog megsértése miatt

által ellenem indított és a Fővárosi Törvényszék által elsőfokon 31.P.22.942/2017/23 sorszámon, majd a fellebbezés eredményeként a Fővárosi Ítéltábla által 2.Pf.20.776/2018/3-II számon felülbírált, ezt követően a Kúria által Pfv.IV.20.291/2019 számon felülvizsgált eljárásban 7. szám alatt meghozott ítélet ellen

50.
SC05.10.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] személyiségi jog megsértése miatt [REDACTED] által ellenem indított és a Fővárosi Törvényszék által elsőfokon 31.P.22.942/2017/23 ügyszámon, majd a fellebbezés eredményeként a Fővárosi Ítéltábla által 2.Pf.20.776/2018/3-II ügyszámon felülbírált, ezt követően a Kúria által Pfv.IV.20.291/2019 számon felülvizsgált eljárásban 7. szám alatt meghozott ítélet ellen, ezáltal jogerősen befejezett eljárásban az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-ában foglaltak alapján a törvényes határidőn belül az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

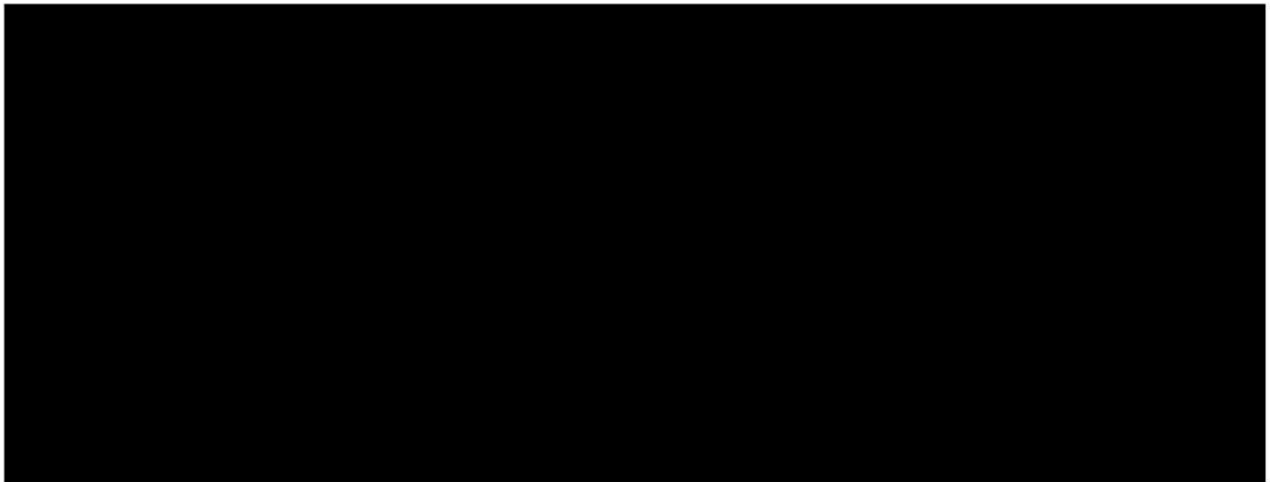
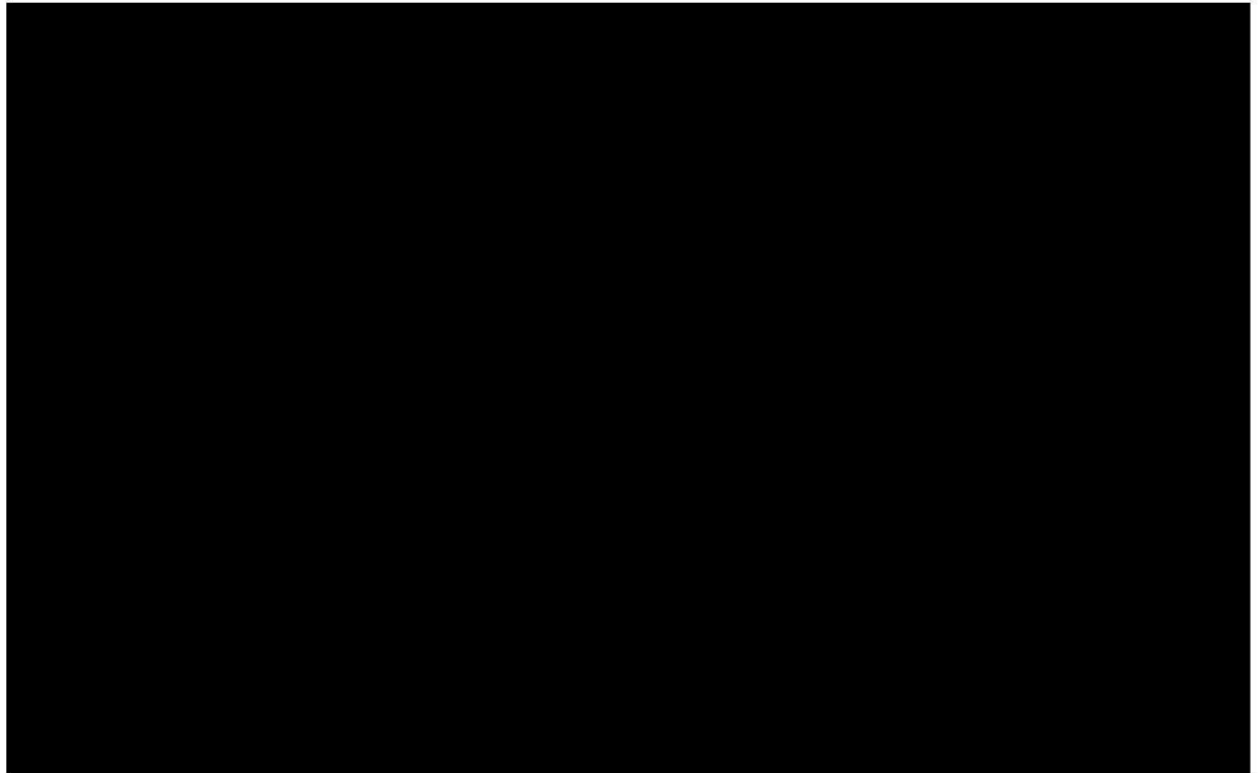
I. Kérelem

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján állapítsa meg a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság **Pfv.IV.20.291/2019/7.** számú jogerős ítéletének **vizontkeresetre vonatkozó rendelkezéseinek** az alaptörvény-ellenességét és a jogerős ítéletet a vizontkereset vonatkozásában semmisítse meg, mivel az egyrészt:

1. sérti alulírott panaszosnak az **Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével és II. cikkével, továbbá a VI. cikk (1) bekezdésével és IX. cikk (4) bekezdésével biztosított emberi méltósághoz való jogát, továbbá a**
2. **a VI. cikk (3) bekezdésével biztosított személyes adatai védelméhez való jogát**
3. sérti alulírott panaszosnak **az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát annyiban, hogy a Kúria hatáskör nélkül hozta meg a döntését – elvonta a Fővárosi Ítéltábla kizárólagos hatáskörét –, és ezáltal elvonta a jogerős (másodfokú) ítélettel szembeni felülvizsgálathoz – rendkívüli jogorvoslathoz – fűződő alapjogát is, ezáltal sérti az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdésével biztosított jogorvoslathoz való jogát,**
4. **Alaptörvény XV. Cikk (2) bekezdésében foglalt hátrányos megkülönböztetés tilalmához való jogát**
5. **tehát a Kúria Pfv.IV.20.291/2019/7. számú jogerős ítélete az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésébe, II. cikkébe, a VI. cikk (1) és (3) bekezdésébe és IX. cikk (4) bekezdésébe, a XV. cikk (2) bekezdésébe, és a XXVIII. Cikk (1) bekezdésébe ütközik.**

Egyben kérem, hogy elsősorban az elsőfokú bíróság a Pp. 426. § (1) bekezdése és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 53. § (4) bekezdése alapján függessze fel, ennek hiányában az Alkotmánybíróság a 61. § alapján hívja fel az elsőfokú bíróságot a végrehajtás felfüggesztésére, elsődlegesen az (1) bekezdés a), másodlagosan a b), ill. c) pontok alapján.

a) Panaszom alátámasztása érdekében az alábbi tényeket adom elő.

Az alapul fekvő polgári eljárásban a Fővárosi Törvényszék 31.P.22.942/2017/23. számú ítéletével elutasította a felperes velem szemben előterjesztett keresetét és az én viszontkeresetemet egyaránt. Lényeges körülmény, hogy annak ellenére, hogy a felperes jelentős vagyonnal rendelkezik [REDACTED], a fenti, nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmazó magatartása miatt eredményesen érte el, hogy [REDACTED] költségmentességet kapjon minden eljárásban, így számára semmiféle rizikót nem jelentett egy-egy pervesztés, hiszen nem kellett megfizetnie a perköltségeket, azok az állam terhén maradtak, ugyanakkor én költségmentességet nem élvezek, tehát számomra egyáltalán nem mindegy, hogy milyen döntés születik.

Viszontkeresetemet az alapperben a felperes által, az interneten, nagy nyilvánosság előtt tett nyilatkozatok súlyosan sértő stílusa és tartalma miatt terjesztettem elő, leginkább azért, mert felperes akkora már közel 20 keresetet terjesztett elő velem szemben alaptalanul és egyben rágalmazta meg az összes eljáró bírót, így amennyiben nem kell tartania attól, hogy esetlegesen elmaraszthalják, akkor még több eljárást indított volna [REDACTED]

Célja az eljárások elhúzása volt, ezáltal az, hogy a Strasbourgi Emberi Jogi Bíróság kártérítést állapítson meg részére. (ld. 65.P.22.060/2010. sz. eljárás, mely 10 éve van folyamatban, 7 évig húzta el, majd amikor a viszontkeresetemet kezdte vizsgálni a bíróság – mely 3 évig tartott – azonnal elkezdte beadni az eljárás elhúzódása miatti kifogásait annak érdekében, hogy a bíróság ne tudja a viszontkeresetben foglaltakat feltárni, miután pedig minden eljáró bírót megrágalmazott/feljelentett/bepanaszolt, továbbá beperelte a bíróságot, 10 év érdemi vizsgálat után a bíróság a viszontkeresetemet „érdemi vizsgálat nélkül” elutasította, a fellebbezésemet 2 éve nem terjesztette fel másodfokú elbírálásra.)

Viszontkeresetemben az alábbiakat kértem (és itt megjegyzem, hogy [REDACTED] egyetlen állítása sem igaz, senkit nem hipnotizáltam – nem tudok hipnotizálni – senkit nem vettem rá semmire és semmiféle hamis bizonyítékot, hamis okiratot nem csatoltam, nem készítettem, [REDACTED] soha nem mondott ilyet a [REDACTED] ahogyan bíró sem mondott soha olyat, hogy szavahihetetlen lennék – ez a nárcisztikus személyiségzavar jellemzője, amivel viszont pont [REDACTED] rendelkezik, senkit nem rágalmaztam meg, kizárólag valós tényeket állítottam, melyeket mindig bizonyítani is tudtam):

kérem, hogy a t. Törvényszék állapítsa meg, hogy a felperes azzal, hogy a 2017.. január 04-én a PKKB-n 20.B.11.407/2015/13. számon tartott tárgyaláson „**idiótának**” nevezett (ld. 13. sz. jkv. 4. bekezdés, megsértette a becsületemet és emberi méltóságomat.

Szintén azzal, hogy ezen eljárásban **szuggesztív paranoidnak nevezett** és valótlanul állította, hogy én [REDACTED] „**ezzel a módszerrel, egy hipnotikus módszerrel és egyébbel gyakorolt rá**”, megsértette a becsületemet, jóhírnevemet és emberi méltóságomat, ezért kérem vele szemben 100.000,-Ft sérelemdíj megállapítását. A jegyzőkönyvet csatolom. Itt megjegyzem, hogy a PKKB által kirendelt szakértő megállapította, hogy nem én, hanem épp [REDACTED] pranoide, csatolom a szakértői véleményét, melyből megállapítható, hogy nárcisztikus-paranoide-pszichopata, súlyos személyiségzavara elősegíti a bűncselekmények elkövetését.

Kérem annak megállapítását, hogy [REDACTED] valótlanul állította ugyanezen jegyzőkönyvben, hogy én arra bízattam volna [REDACTED] hogy „**készítsen felvételeket, pornográf kompromittáló jellegű felvételeket.**”

Kérem annak megállapítását, hogy [REDACTED] azzal, hogy a jegyzőkönyv 9-10. oldalán olyan valótlan állításokat tesz, mellyel azt a hamis látszatot kelti, hogy nem [REDACTED] a gyermekét súlyosan veszélyeztető körülmények dokumentálása történt meg, hanem egy előre kitervelt, hamis

bizonyítékgyártás, megsértette a becsületemet és jóhírneveimet. Kérem annak megállapítását is, hogy valótlanul állítja, hogy „**..... később elmondta, hogy könnyen kitalálható, hogy ez nem az ő ötlete volt....**..... **az ötlete volt és őt instruálta erre.**” Ezen állítással ellentétben gyermekét veszélyeztető magatartásának bizonyításához semmiféle hamis bizonyíték gyártásra nem volt szükség, csak a lakásán lévő állapotok bizonyítása volt szükséges. Miután én családjogi ügyvédként dolgozom, súlyosan sérti a becsületemet és jóhírneveimet azon valótlan állítása, hogy ezen bizonyítékok koholtak lettek volna, ill. hogy én ilyen koholt bizonyíték elkészítését kérném bármely ügyfelemtől.

....

Kérem annak megállapítását, hogy megsértette a becsületemet és jóhírneveimet azon valótlan állításával, hogy „**egyértelműen azért gyanúsították meg, amit instruálása hatására tett.**” Ezzel azt a hamis látszatot kelti, hogy én ügyfelemet bűncselekmény elkövetésére vettem rá.

Kérem annak megállapítását is, hogy valótlanul állítja, hogy: **azt hazudta a , hogy velem szemben a II. és III. Kerületi Bíróságon vádat emeltek zaklatás miatt 2010. év elején.**” Kérem annak megállapítását is, hogy valótlanul állítja, hogy „**megrágalmazta , ahogy valótlanul állította azt is, hogy a az ágyamban lett volna, vagy bepaliztam volna.** Kérem annak megállapítását is, hogy valótlanul állította, hogy **ávette rra, hogy mondja azt, hogy ő is hallotta ezt a tájékoztatást részéről.**” Szintén valótlanul állítja, hogy „**mindezt tudom, hogy előtte készítette fel őt erre.**”

Kérem annak megállapítását, hogy azzal, hogy a weboldalon a

valótlanul állította, hogy én megrágalmaztam, továbbá azzal, hogy ezen büntetőeljárás adatait az internet nyilvánossága elé tárta kifejezetten lejáratási céllal, megsértette a becsületemet, jóhírneveimet.

....

Kérem annak megállapítását is, hogy azon valótlan állításával, miszerint „**kamu igazolást**” (1 perctől) nyújtottam be a bíróságra,

Kérem annak megállapítását is, hogy [REDACTED] azzal, hogy **az internet közösségét tájékoztatja arról, hogy engem a bíróság** (megjegyzem jogellenesen, hiszen az EBH 2014. B. 3. értelmében hiányzik a jogellenesség) **elmarasztalt jogerősen** (megjegyzem, hogy megrovásban részesített a bíróság azért, mert jelezni mertem többek között, hogy [REDACTED] életveszélyesen megfenyegetett): megsértette a becsületemet, jóhírnevemet, ezért kérem 200.000,-Ft sérelemdíj megállapítását és a további jogsértéstől való eltiltását. Kérem annak megállapítását is, hogy [REDACTED] **azon valótlan állításával, hogy legalább 100 cselekményt követtem el** (ezzel azt a hamis látszatot kelti, hogy bűncselekményt követtem el), megsértette a becsületemet, jóhírnevemet. Kérem a további jogsértéstől való eltiltását és 500.000,-Ft sérelemdíj megállapítását.

Itt jegyzem meg, hogy való tények közlésével is el lehet követni a rágalmazást és a személyiségi jogsértést, hiszen az, hogy ellenem mikor milyen eljárás volt folyamatban, az különleges bűnügyi személyes adat, nem tartozik másra. [REDACTED] kifejezetten a zaklatásom és lejárátásom érdekében hozza ezeket nyilvánosságra, amire viszont nem jogosult.

Kérem annak megállapítását, hogy [REDACTED] azzal, hogy **valótlanul állította, hogy a bíró azt mondta volna a tárgyaláson, hogy: „Kit érdekel, hogy Magyarországon mit mond [REDACTED] úgy sem érdekel senkit, senki nem foglalkozik vele, hisz neki még valaki?”**, megsértette a jóhírnevemet, azt a hamis látszatot keltve, hogy a bíróságok semmibe veszik az általam mondottakat, szavahihetetlennek tartanak, ezért kérem 500.000,-Ft sérelemdíj megállapítását. Megjegyzem, hogy ezen valótlan kijelentésnek azért van relevanciája, mivel a potenciális ügyfele, ha azt látják, hogy egy ügyvédnek nem hisznek a bíróságok, nyilvánvalóan nem fogják megbízni azon ügyvédet a képviselőtükkel.

Állapítsa meg azt is, hogy azon valótlan állításával, hogy **hiányzik a belátási képességem**, megsértette a becsületemet, jóhírnevemet, emberi méltóságomat,"

EBH2018. B.19.

A véleménynyilvánítás szabadsága nem korlátlan, és nem élveznek védelmet a gyalázkodó, bűncselekmény elkövetésére utaló, valótlan tartalmú tényállítások. Az olyan, a közszereplő működésével kapcsolatos tényállítások, amelyek - valóságuk esetén - a közszereplő ellen büntető-, szabálysértési vagy fegyelmi eljárás megindításának alapjául szolgálhatnak, meghaladják a szabad véleménynyilvánítás alkotmányos határait, és alkalmasak a sértett jó hírének, becsületének megsértésére [2012. évi C. tv. 226. § (1) bek.].

BH2019. 68.

A véleménynyilvánítás szabadsága nem oltalmazza azokat a közléseket, amelyek célja önmagában a másik bántása, megalázása, vagy a közügyekkel össze nem függő öncélú támadása, megsértése.

Itt jegyzem meg, hogy korábban a bíróság engem elmarasztalt azért, mert tájékoztatni mertem a bíróságot arról, hogy [REDACTED] évek óta zaklat, fenyeget, rágalmaz, több alkalommal életveszélyesen megfenyegetett, a bíróság ezen elmarasztalást azzal indokolta, hogy [REDACTED] még nem ítélték el a zaklatásom miatt és figyelmen kívül hagyta, hogy a büntetőeljárás már évek óta folyt ellene a zaklatásom miatt, később (a 2011-ben tett feljelentésre 2020-ban elítélték, addig meg azért nem, mert eredményesen húzta el az eljárásokat a különféle panaszai, feljelentései, nyomozók, ügyészek megrágalmazásával – amiért később szintén elítélték, mára immár jogerősen).

Ugyanakkor ezen szabályt az esetemben vele szemben nem volt hajlandó a bíróság alkalmazni, engem nyugodtan megvádolhatott mindenféle bűncselekmény elkövetésével (rágalmazás, hamis tanúzásra rábírás, bizonyíték koholása stb.).

A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.776/2018/3-II. számú jogerős ítéletében érdemben (ítélettel) jogerősen elutasította a felperes fellebbezését, ugyanakkor az én fellebbezésemre a vizontkeresetemet nem bírálta el érdemben, hanem egy végzésnek minősülő rendelkezéssel hatályon kívül helyezte az elsőfokú elutasítást tartalmazó ítéleti rendelkezést és végzéssel megszüntette az eljárást (ahogyan ezt tette addigra már több más eljárásban is, miközben egyébként más esetekben a vizontkereseteket a bíróság (ugyanazon bírái amelyek az én vizontkeresetemet elutasították) elbírálták).

A Kúria ezt követően a Pfv.IV.20.291/2019/7. számú végleges ítéletében helyben hagyta a jogerős ítélet keresetét elutasító rendelkezését, viszont hatályon kívül helyezte a vizontkereset vonatkozásában a táblabíróság megszüntető végzését és érdemi ítéletet hozott, amelyben figyelmen kívül hagyva az emberi méltóságot súlyosan sértő kijelentéseket (ezeket a határozata indokolásából is mellőzve), az elsőfokú ítéletet hatályában fenntartotta, és egyidejűleg 432.000Ft – együttes első-másod-harmad fokú – illetékviselési kötelezettséget szabott ki rám.

Döntését azzal indokolta, hogy ugyan nem osztja a másodfokú bíróság azon álláspontját, miszerint ne lenne helye vizontkeresetnek a személyiségi jogi perekben, azonban az emberi méltóságot súlyosan sértő felperesi kijelentéseket (idióta, belátási képességem hiányzik stb.) egyszerűen kihagyta az indokolásból és figyelmen kívül hagyta, a többi becsületsértő kijelentést, melyekkel hamisan vádolt meg különféle bűncselekmények elkövetésével diszkriminatív módon véleménynek tekintette, míg más esetekben ugyanilyen kijelentések miatt elmarasztaló döntést hozott azzal az indokkal, hogy ha nem ítélték el a bűncselekmény elkövetése miatt az elkövetőt, akkor a valós tényeket sem közölheti senki a bírósággal eljárás keretein belül sem – ld. Bfv.III.1.131/2017/22.). A Kúria indokolása szerint a „kamu”, tehát valótlan tartalmú igazolás kiállítása és bíróságra történő becsatolása nem bűncselekmény, döntését a „felek elmérgesedett” viszonyára alapította, megállapítva, hogy ha a felperes évek óta zaklatja, fenyegeti és rágalmazza az ellenérdekelt ügyfél jogi képviselőjét, az nem bűncselekmény, annak azt tűrnie kell, mert szerinte a felperesi jogsértő magatartás csak a „felek elmérgesedett viszonyának” tudható be (holott nem erről van szó, hanem arról, hogy a felperes személyiségéből adódóan mindenkit megrágalmaz, aki nem neki ad igazat, mert eddig ez „bejött” neki, mindaddig, amíg el nem marasztalták egy ügyész elleni becsületsértés és egy bíró elleni becsületsértés, a kollegám zaklatása és az én rágalmazásom, továbbá zaklatásom, miatt, ahogy ez megtörtént, abbahagyta a rágalmazásomat, leszedte az összes rágalmazó videót rólam és mindenkiről, akiről kértem, hogy szedje le, beleértve a bírókat, ügyészeket és kollegákat):

felperes által indított büntetőeljárás eredményéről számolt be, arról fejtette ki a véleményét. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a „kamu igazolás” kitétel nem okirathamisítás állítása, hanem vélemény. A felperes áttételesen sem tett olyan állítást, hogy az alperest száz bűncselekmény miatt jogerősen elmarasztalták volna. A viszontkereset tekintetében a keresettel azonos módon kell értékelni a felek elmergesedett viszonyát, az egymással szemben indított eljárások sokaságát és az ebben a vonatkozásban kifejtendő vélemények türési kötelezettségét. A szabad véleménynyilvánításhoz való jog a véleményt annak érték és igazságtartalmától függetlenül védi; az értéktétele az egyén személyes véleményére a véleménynyilvánítási szabadság minden esetben kiterjed a kifejtett vélemény adott esetben akár szélsőséges is lehet. (Alkotmánybíróság 36/1994. (VII.24.) AB számú határozat). Erre tekintettel az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes véleményét fejtette ki arról, hogy a bíró az alperes szavahihetőségét illetően milyen kijelentést tett, illetve, hogy miként minősíti a felperes saját ügyét. Ugyancsak a felperes véleményének tekinthető az a kijelentés, hogy az alperes belátási képessége hiányzik és ebben az esetben is értékelni kell a felek elmergesedett viszonyát, azt, hogy a közlések hangvétele kölcsönösen eldurvult, az egymással szemben tett nyilatkozatok stílusa, személyeskedő jellege valóban szokatlanul felfokozott. A Kúria összességében úgy ítélte meg, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján, az adott jogszabályi keretek között, a kialakult bírói gyakorlatra is

Ezzel a Kúria figyelmen kívül hagyta egyrészt az 1/2015. I. 15.) AB határozatban foglaltakat is, melyben az Alkotmánybíróság kimondta, hogy:

[95] 4. Kiemelten fontosnak tartom az ügyvédi hivatásnak a jogállamban elfoglalt, a tisztességes eljáráshoz való jogból levezetett alkotmányjogilag releváns helyzetét, amelyet az Alkotmánybíróság korábban az ügyvédi hivatás alapjogvédelmi funkciójában foglalt össze. Az ügyvédi hivatás alapjogvédelmi funkciójának biztosítása - az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése alapján - az állam objektív intézményvédelmi kötelezettségéből fakad annak érdekében, hogy a jogállami igazságszolgáltatás rendes működésének alkotmányos alapértéke gyakorlati érvényesülést nyerhessen.

[96] A véleménynyilvánítás szabadságának korlátozása körében a szükségességi és arányossági mérlegelés tekintetében egyik alapvető kiindulópontnak kell lennie, hogy az ügyvédi hivatás „minden egyéb hivatástól eltér abban a tekintetben, hogy az Alkotmány XII. Fejezetében felsorolt valamennyi alkotmányos joggal - azok érvényesítésének garanciális jellegű eszközeként - szoros kapcsolatban áll, a védelemhez való joggal pedig közvetlenül az Alkotmány 57. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés fűzi össze. Az Ütv. rendelkezéseinek alkotmányossági vizsgálatakor figyelembe kell venni az ügyvédnek az Alkotmány kifejezett védelme alatt álló - a büntetőeljárásban érvényesülő, annak nélkülözhetetlen elemét képező - közjogi természetű helyzetét, illetőleg a további alkotmányos alapjogokkal különösen széles körben fennálló, szintén közvetlen kapcsolatot, továbbá az ügyvédség hagyományosan kialakult függetlenségét. Ezek a vonások alkotmányjogi szempontból együttesen adják az ügyvédi tevékenység sajátos jegyeit” (428/B/1998. AB határozat, ABH 2004, 1236, 1242.). Az ügyvédség alkotmányos helyzete és az ügyvédi hivatás alapjogokkal fennálló kapcsolata szempontjából fontosnak tartom az Alkotmánybíróság alábbi megállapításait is: „szakszerű jogi képviselő nélkül nem lehet a siker reményével eljárásba bocsátkozni, illetőleg abban részt venni, ezért az ügyvédi képviselő lehetőségétől való megfosztás a bírósághoz fordulásnak az Alkotmány 57. § (1) bekezdése által biztosított jognak akadályát is

képezheti” [8/2004. (III. 25.) AB határozat, ABH 2004, 144, 157.]. „Az ügyvédi hivatás megkülönböztető jegye, hogy szellemi szabadfoglalkozásként olyan magántevékenység, amely a közhatalmi szervek működési körében garanciális okokból hangsúlyozottan magántevékenységként különül el a közhatalomtól” [22/1994. (IV. 16.) AB határozat, ABH 1994, 127, 131.]. „Az Alkotmánybíróság szerint az ügyvédet, a közjegyzőt, az egyházi személyt foglalkozásuk szabályainál fogva titoktartási kötelezettség terheli. Ez a titoktartási kötelezettség működésük megszűnése után is fennmarad. A titoktartási kötelezettség a megbízó, a fél, az egyházi személlyel kapcsolatban álló polgár adataira, az említett hivatás gyakorlása során megismert tényekre vonatkozik. Megállapítható az is, hogy a titoktartási kötelezettség mellett e személyek másokkal össze nem hasonlítható közbizalmi tisztséget is betöltenek” [31/2003. (VI. 4.) AB határozat, ABH 2003, 352, 368.].

[97] Összefoglalva tehát álláspontom szerint megállapítható, hogy az ügyvédség a jogállami igazságszolgáltatás rendes működése alapértékének és az alapjogok tényleges érvényesüléséhez nélkülözhetetlen intézmény, amely nélkül sem az igazságszolgáltatás rendes működése, sem az alapjogok védelme nem biztosítható. Az ügyvédi hivatás és az ügyvédség intézményének alkotmányjogi értelemben vett alapvető garanciális jellegű sajátossága a függetlenség, amelynek legfőbb biztosítója az, hogy mind az ügyvédség mint intézmény, mind az egyes ügyvéd egzisztenciális fenntartása a piacon kerül megmérettetésre és finanszírozásra. Az ügyvédi hivatás megfelelő ellátásának feltétele az, hogy az állam biztosítsa az ügyvédség intézményének a működéséhez és ezen keresztül az ügyvédi tevékenységhez szükséges közbizalom fennmaradását.

[98] Az alapul fekvő ügyben eljáró ügyvéd jó hírnevét - sőt emberi méltóságát - az általa képviselt ügyféllel ellenérdekű fél a bírósági eljárással összefüggésben sértette meg. Ez a jogsérelem a jogállami igazságszolgáltatás rendes működésének alapértékét veszélyezteti annyiban, hogy ha az ügyvédnek tartani kell attól, hogy ügyvédi jó hírnevét, emberi méltóságát a törvény nem védi meg az ellenérdekű fél jogsértése esetén, akkor Alaptörvény által védett alapjogvédelmi funkcióját nem tudja megfelelően gyakorolni. A jelen ügyben további érv a véleménynyilvánítás szabadsága korlátozásának szükségessége mellett az is, hogy az ügyvéd jó hírneve nemcsak saját személyiségi jogát, hanem az ügyvédi piacon való érvényesülését (egzisztenciáját) is meghatározza, és ez a piaci érvényesülés (egzisztencia) az ügyvédi függetlenség alkotmányos garanciája. Ugyancsak korlátozható a véleménynyilvánítás szabadsága az ügyvédséggel szemben az állam intézményvédelmi kötelezettsége alapján biztosítandó közbizalom fenntartása érdekében is. Az ügyvéd ugyanis joggal várja el a törvénytől azt, hogy ha jogszerűen végzi ügyvédi tevékenységét, akkor az állam minden rendelkezésére álló eszközzel védje meg őt a vele szemben megnyilvánuló közbizalmat sértő vagy kizáró minden jogellenes magatartástól. Az előzőekben levezetettek szerint a vizsgált ügyben a jogállami igazságszolgáltatás rendes működését sértő magatartás büntetőjogi szankcionálása nemhogy szükségtelen volna, ahogyan ezt a bíróság megállapítja, hanem éppen egy szükséges és egyben arányos jogi eszköz arra, hogy a megsértett közbizalomért és az ügyvéd megsértett jó hírneve miatti piaci (egzisztenciális) hátrányért megfelelő törvényes joghátrányt alkalmazzon. Álláspontom szerint a bíróságnak a jelen ügyben ítélkező tevékenysége során fel kellett volna ismernie az

ügyvédi hivatás alapjogokkal fennálló szoros kapcsolatát, a hivatás Alkotmánybíróság által korábban már megállapított alkotmányos alapértékeit valamint az eljáró ügyvéd emberi méltósághoz való alapjogát és erre is figyelemmel kellett volna elvégeznie az alapjogi mérlegelést.

b) A jogorvoslatok kimerítése tekintetében az alábbiakat adom elő.

A Fővárosi Törvényszék, mint elsőfokú bíróság 31.P.22.942/2017/23. ügyiratszámú ítéletével szemben fellebbezéssel életem. A Fővárosi Ítéletábla, mint másodfokú bíróság a viszontkereset tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a viszontkereset tekintetében, annak érdemi vizsgálata, illetve az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálata nélkül, a pert megszüntette. Ezzel a rendes jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem.

A felperes a másodfokú döntéssel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amely felülvizsgálati eljárás során a viszontkeresetre is kiterjedő, a másodfokú döntést megváltoztató, érdemi döntést hozott, amellyel a felülvizsgálati eljárás a Kúria Pfv.II.20.684/2019/9. ügyiratszámú ítéletével lezárult. Más rendkívüli jogorvoslat nincs folyamatban.

c) A határidők tekintetében az alábbiakat adom elő.

A sérelmezett Kúriai felülvizsgálati ítéletet részemre elektronikus úton 2020. november 4. napján kézbesítették. Az Abtv. 30. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjének 28. § (2) bekezdésére tekintettel a döntéssel szemben a panasz benyújtására nyitva álló 60 napos határidő 2021. január 3. napján jár le, tehát jelen alkotmányjogi panaszomat a törvényes határidőn belül terjesztem elő.

d) Érintettségem tekintetében előadom, hogy a sérelmezett döntésekkel érintett perben alperes voltam.

e) A befogadhatóság körében az alábbiakat adom elő.

A Kúria Pfv.IV.20.291/2019 ügyszámú felülvizsgálati eljárásának eredményeként kelt 7. ügyiratszámú ítélet viszontkereset tekintetében hozott érdemi rendelkezése sérti a Magyarország Alaptörvénye I. cikk (3) bekezdésével és II. cikkével, továbbá a VI. cikk (1) bekezdésével és IX. cikk (4) bekezdésével biztosított emberi méltósághoz való jogomat, valamint a magán-és családi élet és jóhírnév tiszteletben tartásához való alapvető jogomat továbbá a VI. cikk (3) bekezdésével biztosított személyes adataim védelméhez fűződő jogomat és a XXVIII. cikk (7) bekezdésben deklarált jogorvoslathoz való alapjogot.

A Kúria figyelmen kívül hagyta, hogy a keresetem emberi méltóságot sértő kijelentéseket is sérelmezett (pl. „idióta”).

A Kúria arra is hivatkozott, hogy köztünk a viszony „elmérgesedett”, tehát tisztában volt

azzal a ténnyel, hogy [REDACTED] immár 10 éve igyekszik ellehetetleníteni, tönkretenni ügyvédi tevékenységemet, amit nem hagyhatott volna figyelmen kívül. Emiatt is alaptörvény-ellenesen találta megengedhetőnek, hogy az interneten, youtube videókban valótlanul büntetőeljárás alanyaiként beszélt rólam, különleges személyes adataimat (bűnügyi személyes adatok) tárta nagy nyilvánosság elé és annak ellenére, hogy sem okirathamisítás, sem hamis tanúzásra rábírás körében még csak eljárás sem indult ellenem, akként tüntet fel, mintha én az ügyfeleimet bűncselekmények elkövetésére bírnám rá. Az Alkotmánybíróság hasonló esetben megalapozottnak találta a panaszt (ld. 8/2018. (VII. 5.) AB határozat (27) pont). Jelen esetben azonban nem arról van szó, hogy a rágalmozó videókban pontatlanságok, téves közlések lennének, hanem a felperes szándékosan, kifejezetten lejáratás céljából, haszonszerzési céllal – pernyertességének elősegítése érdekében – közölt valótlan tényeket az interneten annak érdekében, hogy ügyvédi tevékenységemet ellehetetlenítse és egy ellenséges közeget teremtsen, aminek következtében többek között vele kapcsolatban álló személyek is életveszélyesen megfenyegettek [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]

Teljesen nyilvánvaló, hogy egyetlen ügyvéd sem vállalná a családon belüli erőszak áldozatainak képviseletét, ha azzal kell számolnia, hogy cserébe 10 éven keresztül zaklatják/fenyegetik/rágalmazzák, életveszélyesen fenyegetik, interneten lejáratják mint ügyvédet, tönkreteszik a nehezen felépített praxisát, ügyfélkörét, és ügyvédi munkáját ellehetetlenítik, ez ellen pedig semmiféle védelemre nem számíthat a bíróságok/hatóságok részéről, sőt, évente 200 tárgyalásra kell mennie, mert a bíróság képtelen gátat szabni a zaklatásának [REDACTED] [REDACTED]

A Kúria azt is figyelmen kívül hagyta, hogy a személyes adatok védelmét az Alaptörvény biztosítja, ugyanakkor [REDACTED] nemcsak az összes adatomat (név, születési hely, idő, lakóhely, édesanyám leánykori neve), de a bűnügyi személyes adataimat is nyilvánosságra hozta, melyek kizárólag a [REDACTED] által tett feljelentések anyagai (ellenem soha más ügyben eljárás nem indult), és ennek célja is a lejáratásom volt.

Mindettől függetlenül sem elfogadható, hogy a Kúria szerint bárkit „idiótának” lehet nevezni, hiszen ez esetben mindenkit, a Kúria tanácsának tagjait is idiótának nevezheti bárki nagy nyilvánosság előtt, márpedig csak azért, mert én ügyvéd vagyok, nem vagyok köteles túrni az emberi méltóságomat súlyosan sértő kijelentéseket.

A felülvizsgálati eljárás során a Kúria figyelmen kívül hagyta, hogy a viszontkereset tekintetében született permegszüntető végzéssel szemben önálló, rendes jogorvoslati, fellebbezési jogot biztosít a polgári perrendtartás, tekintettel arra, hogy a permegszüntetés alapja eljárásjogi indok, így a másodfokú eljárásban az elsőfokú ítélet érdemi vizsgálatára nem került sor. Tekintettel arra, hogy a rendkívüli jogorvoslat, így a felülvizsgálat igénye vételének jogszabályi elfeltétele, hogy az érintett fél a rendes jogorvoslati lehetőségeit kimerítette vagy a másik fél által kezdeményezett rendes jogorvoslati eljárás eredményeként az eljáró felülbírálati bíróság a jogorvoslattal támadott döntés az érintett félre kiterjedően megváltoztatta. Jelen esetben tehát a felülvizsgálati eljárás előfeltétele nem állt fenn, így a felülvizsgálati eljárás lefolytatása sérti a Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (7) bekezdésben deklarált jogorvoslati joghoz való alapjogot, hiszen megfosztott az érdemi

másodfokú felülbírálat lehetőségétől, továbbá a felülvizsgálat, mint rendkívüli jogorvoslat igénybevételeének lehetőségétől a viszontkereset érdemi pertárgya tekintetében.

Másodlagos hivatkozni kívánok arra, hogy amennyiben a Kúria úgy találta, hogy a felülvizsgálati eljárás lefolytatásának jogszabályi előfeltételei a fent kifejtettek ellenére fennállnak, úgy a felülvizsgálati eljárás a viszontkereset tekintetében kizárólag a permegszüntetés – azaz az eljárásjog alapon hozott végzés – jogszerűségére terjedhet ki. Így a meghozható döntése köre is kizárólag a permegszüntetésre vonatkozó, eljárásjogi végzés helybenhagyására vagy annak hatályon kívül helyezésére korlátozódik. Ugyanis amennyiben a permegszüntetés nem megalapozott, úgy az elsőfokú bírósági ítéletének másodfokú bíróság általi érdemi felülbírálata szükséges annak biztosítása érdekében, hogy a jogorvoslathoz való jog teljeskörű érvényesülése biztosított legyen. Ennek hiányában – miként jelen alkotmányjogi panasszal érintett eljárásban – elestem az elsőfokú ítélettel szemben az érdemi, rendes jogorvoslat igénybe vételének lehetőségétől, továbbá az érdemi másodfokú döntéssel szemben rendkívüli jogorvoslat, felülvizsgálati eljárás kezdeményezésének lehetőségétől.

Az érdemi döntés, ítélet meghozatala során az elsőfokú eljárás, majd pedig a Kúria, mint felülvizsgálati eljárást lefolytató bíróság – tekintettel arra, hogy érdemi másodfokú, rendes jogorvoslati eljárásra a fent kifejtett alapjogsérelem miatt nem került sor - ítélete sérti Magyarország Alaptörvénye II. cikkben, VI. cikk (1) bekezdésben és IX. cikk (4) bekezdésben deklarált emberi méltóság sérthetetlenségéhez és a magánélet védelmének részét képező jóhírnév tiszteletben tartásához való alapjogot. Mind a haza alkotmánybírósági gyakorlat, mind az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlata egységes és konzekvens abban a tekintetben, hogy az adott személy hivatását az emberi integritás meghatározó részének tekinti, így a magánélet és az emberi méltóság alapjogi védelmét élvezzi. A véleménynyilvánításhoz való jog, mint konkuráló alapjog korlátja mások emberi méltóságának sérelme. Tekintettel arra, hogy az alapeljárás felperes súlyosan sértő nyilatkozatait rendre a szakmai tevékenységgel és hivatásommal kapcsolatban, valamint mind hivatásom gyakorlása, mind pedig magánemberként tanúsított magatartásom kapcsán tette, így azok a személyiségem lényegi részét érintik, szorosan kapcsolódva az emberi méltósághoz való joghoz.

II.

a) Álláspontom szerint a panasszal megvizsgálni kért ítéletek az Alaptörvény alábbi cikkeit sértik:

XXVIII. cikk

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

I. cikk

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen.

VI. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

(3) Mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez

IX. cikk

(4) A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.

XV. cikk

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

b) Az Alaptörvény ellenesség alátámasztása érdekében az alábbi érveket adom elő:

b)/1

A Magyarország Alaptörvénye II. cikk, I. cikk (3) bekezdés, VI. cikk (1) és (4) bekezdés és IX. cikk (4) bekezdés által deklarált alapjog sérelme

Az emberi méltósághoz való jog azt jelenti, hogy van az egyén autonómiájának, önrendelkezésének egy olyan, mindenki más rendelkezése alól kivont magja, amelynél fogva - a klasszikus megfogalmazás szerint - az ember alany marad, s nem válhat eszközzé vagy tárggyá. A méltósághoz való jognak ez a felfogása különbözteti meg az embert a jogi személyektől, amelyek teljesen szabályozás alá vonhatók, nincs "érinthetetlen" lényegük. A méltóság az emberi élettel eleve együttjáró minőség, amely oszthatatlan és korlátozhatatlan, s ezért minden emberre nézve egyenlő. (64/1991. (XII.17.) AB határozat) Mind a haza alkotmánybírósági gyakorlat, mind az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlata egységes és konzekvens abban a tekintetben, hogy az adott személy hivatását az

emberi integritás meghatározó részének tekinti, így a magánélet és az emberi méltóság alapjogi védelmét élvezi.

Az érdemi döntés, ítélet meghozatala során az elsőfokú eljárás, majd pedig a Kúria, mint felülvizsgálati eljárást lefolytató bíróság – tekintettel arra, hogy érdemi másodfokú, rendes jogorvoslati eljárásra a fent kifejtett alapjogsérelem miatt nem került sor - ítélete sérti Magyarország Alaptörvénye II. cikkben, I. cikkben, VI. cikk (1) bekezdésben és IX. cikk (4) bekezdésben deklarált emberi méltóság sérthetlenségéhez és a magánélet védelmének részét képező jóhírnév tiszteletben tartásához való alapjogot. A véleménynyilvánításhoz való jog, mint konkuráló alapjog korláta mások emberi méltóságának sérelme. Tekintettel arra, hogy az alapeljárás felperes súlyosan sértő nyilatkozatait rendre a szakmai tevékenységgel és hivatással kapcsolatban, valamint mind hivatásom gyakorlása, mind pedig magánemberként tanúsított magatartásom kapcsán tette, így azok a személyiségi lényegi részét érintik, szorosan kapcsolódva az emberi méltósághoz való joghoz. A véleménynyilvánítás korlátjának alapjogi mércéje a korlátozás célját és szükségét vizsgálata, amely alapján az emberi méltóság védelme a demokratikus társadalomban olyan, sérthetetlen érték, amely alapján jogszerű a véleménynyilvánításhoz való jog korlátozása. Az emberi méltóság sérelmét valósítja meg az olyan objektív szempontból sértő, gyalázkodó nyilatkozat, amely az adott személy alapvető identitását sérti.

A 8/2018. (VII. 5.) AB határozat szerint:

[18] 2. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint alkotmányjogi panasz alapján „a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban a jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes.” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [18]}

A Kúria helyesen állapította meg, hogy a viszontkeresetet érdemben kellett volna elbírálnia az első és másodfokú bíróságnak, hiszen a [REDACTED] elleni eljárásokon kívül más esetekben érdemben bírálták el a személyiségi jogi perekben is a viszontkereseteket, ezt bizonyítja a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.155/2018/3/II. sz. ítélete és a 17.Pf.21.336/2017/7-II. sz. ítélete is.

Miután az Alaptörvény rendelkezései szerint az emberi méltóságot sértő kijelentések mindenképpen jogellenesek és ez alól semmiféle kivételt nem fogad el az Alaptörvény, továbbá miután az, ha valakit az internet nagy nyilvánossága előtt idiótának neveznek sérti a becsületet és az emberi méltóságot, a bíróság nem utasíthatta volna el a viszontkeresetet, ahogyan egyébként más esetekben a bíróság elmarasztaló döntést hozott ugyanezen kijelentés kapcsán [REDACTED]

[REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED].

Ezen felül is a bíróság (az Emberi Jogok Európai Bírósága által már többek között az 1992. évi *Niemietz v Germany* ítéletében rögzítetteknek megfelelően) az adott személy hivatása, szakmai tevékenysége a személyi identitásának, autonómiájának alapvető részét képezi, hiszen

ez az egyik legjelentősebb területe a külvilág felé való önmeghatározásnak, és a kapcsolatok építésének, fejlesztésének. A szakmaiság olyan szintű és stílusú megkérdőjelezése, amely a viszontkereset tárgyát képezte, azon túl, hogy az emberi méltóság sérelmét idézi elő a személyiséget alkotó identitás súlyos meggyalázása által, az ügyvédi tevékenység folytatását és bevétel szerzését is jelentősen megnehezíti, hiszen az ügyfélkör – amely szintén emberi jogi védelmet élvez az Emberi Jogok Európai Egyezménye Első Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. cikk égisze alatt – szempontjából alapvető befolyása van az adott ügyvéd szakmai hírének.

Az „**idióta**” szó (melléknév) jelentése a <https://wikiszotar.hu/ertelmezo-szotar/Idiota> szerint: „**Gyenge elméjű, elmebeteg** (személy), aki nem képes józanul érzékelni a jelen környezetét.”, a <https://idegen-szavak.hu/idiota> szerint: „Gyengeelméjű, nehéz felfogású, elmebeteg.”

Ezen kijelentés használatának egyetlen célja volt felperes részéről: a sértegetésem és lejáratásom, mely kijelentés egyértelműen sérti az emberi méltóságot.

A becsület a személyről a társadalomban kialakult értékítélet, amelynek kedvezőtlen megváltoztatása jelenti a becsület sérelmét.

A személyiség megvalósításának fontos feltétele, hogy a társadalom tagjait valóságos társadalmi értékük szerint ítéljék meg.

A becsületsértés leggyakoribb esete a személyiség valóságos társadalmi értékének meg nem felelő bírálatot, véleményt nyilvánító közlés függetlenül attól, hogy az milyen formában (szóban, írásban, magatartásban) jelenik meg.

A véleménynyilvánítás alkotmányban is rögzített szabadsága folytán az értékítélet, a bírálat önmagában nem jogsértő akkor sem, ha az az érintettre nézve sérelmes, illetőleg, ha azzal nem mindenki ért egyet. Jogellenesség akkor állapítható meg, ha a bíráló túllépi a szabad véleménynyilvánítás határait.

A valóságtartalom nélküli sértegetés, vádaskodás, becsmérlő kijelentés a személyhez fűződő jogot sérti, miként valóságtartalmától függetlenül sértheti a becsületet valamely közlés vagy más magatartás, a kinyilvánítás módja miatt is.

Miután bármely jog csak a társadalmi rendeltetésével összhangban gyakorolható, s ennek során mindenki a jóhiszeműség és a tisztesség követelményeinek megfelelően köteles eljárni, nem elégíti ki ezeket a követelményeket, s ekként túllépi a szabad véleménynyilvánítás határait az, akinek más személyre vonatkozó értékítélete önkényes, nem felel meg az emberi gondolkodás, ítéletalkotás elemi szabályainak.

A becsület sérelmét jelenti a valótlan, vagy a valóságot hamis színben feltüntető tények, illetve az ilyen tényeket kifejező értékítélet közlése, ezek azonban egyben a jó hírnév sérelmét is eredményezik.

Az emberi méltóság az egyedi értékektől függetlenül minden embert megillet, ezért tilos minden olyan magatartás, amely ennek sérelmével jár. A bíróság megállapította, hogy az alperes megsértette a közszereplést vállaló és az adott eseményen szokatlan öltözképpen megjelenő felperes emberi méltóságát, amikor a róla készült fényképfelvételt – kommentár nélkül – a lap egyik köztudottan ironikus rovatában tette közzé, s ezzel nevetség tárgyává tette (BH 1997. 578.).

Egy másik eseti döntés szerint a vélemény, a bírálat, az értékítélet akkor jogsértő, ha valótlan tényállítást tartalmaz, a valóságot hamis színben tünteti fel, vagy kifejezésmódjában indokolatlanul bántó, lealázó (BH 1993. 89.).

Az emberi méltóság alapjogának sérelmét idézi elő az, hogy a bírósági eljárásban az előterjesztett viszontkereset ellenére nem részesítettek jogvédelemben.

b)/2.

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (7) bekezdés által deklarált alapjog sérelme

A jogorvoslati jog, mint alapjog a tisztességes eljáráshoz való jog részeként kerül deklarálásra mind hazánk alaptörvényében, mind pedig a vonatkozó nemzetközi emberi jogi és alapjogi egyezményekben. A jogorvoslathoz való jog olyan garanciális jogosultság, amely célja az Alaptörvényben is rögzített többszintű bírósági rendszer gyakorlati megvalósulása, továbbá az, hogy a személyeket ért jogsérelmet a tagállami, rendes és rendkívüli jogalkalmazási rendszerben orvoslathoz és reparációt nyerjen. A jogorvoslati eljárás akkor felel meg az alapjogi elvárásoknak, ha az tényleges felbírálást jelent, illetve biztosítja az érintett fél számára, hogy mind az eljárásjogi, mind az anyagi jogi szabályok érvényesülhessenek.

Az 5/1991. (I.30.) Alkotmánybírósági Határozat a jogorvoslati jog tartalmaz tekintetében kifejezett rögzíti, hogy „a jogorvoslathoz való jog, mint alkotmányos alapjog immanens tartalma az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez vagy (...) ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége. Ugyanakkor az ilyen felülvizsgálatot nem biztosító jogorvoslat nem feltétlenül alkotmányellenes a nem érdemi, nem ügydöntő határozatok esetén.” Sérti a jogorvoslathoz való alapjogomat, hogy a felülvizsgálati eljárás lefolytatására a jogszabályi előfeltételek hiányában került sor, továbbá az a körülmény, hogy a Kúria felülvizsgálati ítéletében a permegszüntető végzés hatályon kívül helyező és érdemi másodfokú eljárás lefolytatására kötelező végzés helyett a per érdemében hozott ítéletet. Az elsőfokú bíróság ítéletét ugyanis a másodfokú bíróság érdemben nem bírálta felül, így a felülvizsgálati eljárás érdemi szempontú lefolytatására úgy került sor, hogy a korábbi, rendes jogorvoslati eljárásban nem került sor az érdemi felülbírálatra. A permegszüntető végzéssel szembeni felülvizsgálat alapján a végzés megváltoztatása tartalmi szempontból azt a döntést tartalmazhatja, hogy nem kerül sor a per megszüntetésére, hanem azt a rendes jogorvoslat során eljáró másodfokú bíróság érdemben meg kell el kell, hogy bírálja. Ez jogdogmatikailag csak és kizárólag a permegszüntető másodfokú végzés hatályon kívül helyezését és a másodfokú, rendes jogorvoslati eljárás lefolytatására utasítást tartalmazó végzés meghozatal jelentheti, ugyanis ez az egyetlen eszköz, amivel a másodfokú eljárás érdemi lefolytatása biztosítható. A felülvizsgálati eljárás tehát jelen esetben kizárólag a permegszüntető végzés jogszerűségének vizsgálatára korlátozódhat, ugyanis egyéb másodfokú, rendes jogorvoslati eljárás során elbírált döntés nincs. A felülvizsgálati eljárás során a viszontkereset tekintetében született ítélet tehát sérti a jogorvoslathoz való alapjogot, és gyakorlatilag azt eredményezi, hogy a Kúria kvázi elvonja a másodfokú bíróság hatáskörét, amely a jogalkalmazás során

kiüresíti a Magyarország Alaptörvénye 25. cikk (4) bekezdésében rögzített többszintű bírósági rendszer követelményét.

XV. cikk

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

Tekintettel arra, hogy a bíróság más esetekben az emberi méltóság sérelmét szankcionálja, azonban esetemben (10 éven keresztül) nem biztosított védelmet a felperes durva, sok esetben vulgáris, trágár, emberi méltóságomat súlyosan sértő kijelentései ellen, az ilyen eljárás tisztességtelen és diszkriminatív, ezzel sérti az Alaptörvény hátrányos megkülönböztetés tilalmára vonatkozó szabályait is.

Mivel a Kúria maga hivatkozott az „elmérgesedett viszonyra”, így nem mehetünk el amellett szó nélkül, hogy tudomással bír arról, hogy a felperes mindenkivel szemben jogsértő módon, az emberi méltóságot súlyosan sértő kijelentéseket tesz:

Ezen nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmozások célja a felperes saját állítása szerint is az, hogy a döntéshozókat rákényszerítse olyan döntés meghozatalára, amely számára kedvező, ha ezt nem teszik az eljáró személyek, számolhatnak azzal, hogy panaszok, feljelentések és

nyilvános rágalmozások alanyává válnak, míg az ellenérdekű fél képviselőit ilyen módon igyekszik megfélemlíteni, megbosszulni és tönkretenni, mely viszont személyiségszavarából fakad, ezek ellen a bíróságnak fokozott védelmet kellene biztosítania, hiszen az ügyvédek is csak a munkájukat végzik és nem azt vállalják, hogy rágalmozások alanyaivá válnak, mint jogi képviselők, hiszen mi a piacról élünk, az ügyfelek pedig elsősorban internetről szerzett információk alapján választják az ügyvédet: „A LexisNexis 2013-as felmérése csak magára az ügyvédkeresésre fókuszált. Ez alapján az emberek 76 százaléka használt online keresést az ügyvédválasztás folyamán.” <https://jogaszvilag.hu/uzlet/hogyan-keresunk-ugyvedet/> .

Emiatt mondta ki az Alkotmánybíróság az 1/2015. (I.15.) AB határozatban, hogy a bíróságoknak fokozott védelmet kell biztosítaniuk a munkájukat végző személyek részére az ellenérdekelt felek rágalmozó magatartása esetén.

A jogvédelmet a bíróságok nem biztosították sem első, sem másod-, sem harmadfokon, míg viszont más személyeknek (ld. fent hivatkozott ítéletek) ugyanezen jogvédelmet biztosították, ezáltal viszont hátrányosan különböztetett meg engem (ügyvédet) másokkal szemben. Miután a többi esetben laikus személy részére biztosította a jogvédelmet, ez közvetetten azt bizonyítja, hogy ügyvédek esetében tartja elfogadhatónak az emberi méltóságot súlyosan sértő kijelentéseket, vélhetően azon korábbi álláspontja alapján, hogy az ügyvéd közszereplő, magasabb tűréshatárral kell rendelkeznie, mint egy magánszemélynek, azonban épp az Alkotmánybíróság mondta ki (szintén az én ügyemben), hogy az ügyvéd nem közszereplő (1/2015. (I. 15.) AB határozat.)

A végrehajtási felfüggesztése:

Mivel az emberi méltóságot sértő kijelentés mindenképpen jogsértő, ezért várható, hogy az Alkotmánybíróság jelen ügyben is tartja magát ezen korábbi álláspontjához, emellett az a tény, hogy a jogorvoslati lehetőségtől elestem, szintén azt eredményezheti, hogy az Alkotmánybíróság számomra kedvező döntést hoz és a Kúria ítéletét hatályon kívül helyezi, ezért kérem a végrehajtás felfüggesztését.

Amennyiben ezen álláspontomat az elsőfokú bíróság, illetve az Alkotmánybíróság nem látja megalapozottnak, akkor azért kérem a végrehajtás felfüggesztését, mert a végrehajtása rendkívüli terhet ró rám, hiszen jelentős perköltséget kellene megfizetnem csak azért, mert ügyvédként képviselni mertem az ügyfelemet és az ellenérdekelt fél rágalmozó magatartását nem voltam hajlandó túrni.

Az ilyen kúriai döntések a jogállamba vetett hitet jelentősen megingatja, újságíróként is elfogadhatatlannak tartom a mocskolódó, lejárató, emberi méltóságot sértő kijelentések bíróság általi tolerálását ami mára oda vezetett, hogy bírókat, ügyészeket, nyomozókat.

III. Záró rész

Alulírott az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel az alábbi

jognyilatkozatot

teszem:

Kijelentem, hogy a **Pfv.IV.20.291/2019/7.** számú ítélet ellen indított alkotmánybírósági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványommal összefüggésben nevem nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Nyilatkozom, hogy személyes érintettségem fennáll, hiszen az eljárásban peres félként vettem részt, személyesen jártam el saját ügyemben, így jogosultnak vagyok tekinthető.

Nyilatkozom, hogy az ügyben eljárás nincs folyamatban.

Az eljárás az Abtv. 54. § (1) bekezdés alapján illetékmentes.

Az Alkotmánybíróság hatásköre az Abtv. 26. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2020. november 30.

Tisztelettel:

